

Nota: Polityka rachunkowości Funduszu

Zasady rachunkowości Funduszu regulują następujące przepisy prawne:

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zwana dalej „Ustawą o rachunkowości”,

Ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami, zwana dalej „Ustawą”,

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2007 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych zwane dalej „Rozporządzeniem” wraz ze zmianami wprowadzonymi Rozporządzeniem Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r..

1. Opis przyjętych zasad rachunkowości, dotyczący w szczególności:

a) ujawnianie i prezentacja informacji w sprawozdaniu finansowym.

Niniejsze sprawozdanie finansowe zostało sporządzone zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, wydanymi na jej podstawie przepisami wykonawczymi, w tym w szczególności zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych, oraz przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości Funduszu oraz zgodnie z obowiązującymi Fundusz przepisami prawa oraz statutem Funduszu.

Sprawozdanie finansowe Funduszu zostało sporządzone w języku polskim i w walucie polskiej oraz obejmuje:

- wprowadzenie
- zestawienie lokat
- bilans
- rachunek wyniku z operacji
- zestawienie zmian w aktywach netto
- rachunek przepływów pieniężnych
- noty objaśniające i informację dodatkową

Dane wykazane zostały w tysiącach złotych za wyjątkiem wartości certyfikatu inwestycyjnego oraz wyniku z operacji przypadającego na certyfikat inwestycyjny, które zaprezentowane zostały z dokładnością do pełnego grosza, a także liczby certyfikatów inwestycyjnych, która została zaprezentowana bez miejsc po przecinku, w sztukach. Ponadto, jeżeli charakter i istotność innych pozycji wymagała innej dokładności, ten fakt został odpowiednio odnotowany.

Przedstawione sprawozdanie finansowe Funduszu obejmuje okres sprawozdawczy od 1 lipca 2024 r. do 30 września 2024 r. oraz odpowiednio dane za okresy od 1 stycznia 2024 r. do 30 września 2024 r., od 1 lipca 2023 r. do 30 września 2023 r., od 1 stycznia 2023 r. do 30 września 2023 r., od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r.

Dniem bilansowym jest 30 września 2024 r.

b) ujmowanie w księgach rachunkowych operacji dotyczących Funduszu.

Operacje dotyczące Funduszu ujmowane są w księgach rachunkowych na podstawie dowodów księgowych w okresie, którego dotyczą. Nabycie albo zbycie składników lokat przez Funduszu ujmuje się w dacie zawarcia umowy.

Transakcje reverse repo/buy-sell-back oraz repo/sell-buy-back ujmuje się w dacie zawarcia odpowiednio w aktywach jako transakcje przy zobowiązaniu się drugiej strony do odkupu lub w zobowiązaniach jako zobowiązania z tytułu transakcji przy zobowiązaniu się Funduszu do odkupu.

Środki pieniężne otrzymane przez Fundusz od kontrahentów tytułem zabezpieczenia wzajemnych rozliczeń (w szczególności wynikających z umów dotyczących instrumentów pochodnych) rozpoznaje się w jako zobowiązania w dniu, w którym Fundusz stał się beneficjentem tych środków.

Środki pieniężne przekazane przez Fundusz kontrahentom tytułem zabezpieczenia wzajemnych rozliczeń (w szczególności wynikających z umów dotyczących instrumentów pochodnych) rozpoznaje się jako należność z tytułu wniesionych zabezpieczeń w dniu, w którym Fundusz przekazał te środki do kontrahenta.

Nabyte składniki lokat ujmuje się w księgach rachunkowych według ceny nabycia, przy czym składniki lokat nabyte nieodpłatnie posiadają cenę nabycia równą zero.

Składniki lokat otrzymane w zamian za inne składniki mają przypisaną cenę nabycia wynikającą z ceny nabycia tych składników lokat, w zamian, za które zostały otrzymane, skorygowaną o ewentualne dopłaty lub otrzymane przychody pieniężne.

Koszty obciążające Fundusz ujmuje się w okresie, którego dotyczą, niezależnie od terminu ich zapłaty. Do kosztów tych zaliczane są wyłącznie koszty, które mogą być pokrywane z aktywów Funduszu zgodnie ze statutem Funduszu, przy uwzględnieniu limitów tam wskazanych. W przypadku, gdy Towarzystwo podejmie decyzję o pokrywaniu przez czas oznaczony lub nieoznaczony całości lub części kosztów wymienionych w zdaniu poprzednim, są one pokrywane ze środków własnych Towarzystwa. W takim przypadku, jak i w przypadku innych kosztów pokrywanych ze środków własnych Towarzystwa nie są one ujmowane w księgach Funduszu. Prowizje związane z transakcjami zawieranymi w ramach lokowania aktywów Funduszu i stanowiące składnik ceny nabycia lub zbycia składnika lokat Funduszu, pokrywane ze środków własnych Towarzystwa ujmuje się w pozycji pozostałe przychody w korespondencji z należnościami od Towarzystwa.

W każdym dniu dokonywania wyceny tworzy się rezerwy na koszty, których poniesienie jest pewne lub bardzo prawdopodobne a ich kwotę i termin można w sposób wiarygodny oszacować. W szczególności rezerwy tworzy się na koszty ponoszone okresowo, zgodnie z zawartymi przez Fundusz umowami. Rezerwa na koszty, których poniesienie uzależnione jest od wykonania określonej czynności na rzecz Funduszu i nie ma charakteru okresowego, ujmuje się w dniu wykonania tej czynności.

Dniem wprowadzenia do ksiąg zmiany kapitału wpłaconego bądź kapitału wypłaconego jest dzień wydania lub wykupienia certyfikatów inwestycyjnych, przy zastosowaniu wartości aktywów netto na certyfikat inwestycyjny, wyznaczonej zgodnie z zasadą opisaną poniżej. Dniem wydania lub wykupienia certyfikatów inwestycyjnych jest dzień wyceny, wg której te certyfikaty są zbywane lub odkupywane.

Na potrzeby określenia wartości aktywów netto na certyfikat inwestycyjny, w określonym dniu wyceny nie uwzględnia się zmian w kapitale wpłaconym oraz zmian kapitału wypłaconego, związanych z wpłatami lub wypłatami ujmowanymi zgodnie z zasadą opisaną powyżej.

W związku z opodatkowaniem dochodów Funduszu, o którym mowa w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych tworzy się rezerwę na podatek dochodowy i ustala aktywo z tytułu podatku odroczonego na przejściowe różnice między wartością bilansową składników aktywów i pasywów (zarówno ujętych jak i nieujętych w księgach), a ich wartością podatkową.

c) metody wyceny aktywów (z uwzględnieniem stosowanych metod klasyfikacji i wyceny składników lokat), aktywów netto i wyniku z operacji oraz ustalania zobowiązań Funduszu

Wycena aktywów i ustalenie zobowiązań Funduszu odbywają się w każdym dniu określonym w statucie Funduszu oraz na dzień sporządzenia sprawozdania, zwanymi dalej „Dniem Wyceny”, według zasad wynikających z przepisów Ustawy o rachunkowości oraz Rozporządzenia. Wartość aktywów netto Funduszu ustala się pomniejszając wartość aktywów Funduszu o jego zobowiązania.

Wartość aktywów netto na certyfikat inwestycyjny, jest równa wartości aktywów netto Funduszu w Dniu Wyceny, podzielonej przez liczbę wszystkich certyfikatów inwestycyjnych, będących w posiadaniu uczestników Funduszu w Dniu Wyceny, wyrażonej w walucie, w której zbywane są certyfikaty inwestycyjne.

W Dniu Wyceny ustala się wynik z operacji Funduszu obejmujący: przychody z lokat netto (stanowiące różnicę pomiędzy przychodami z lokat a kosztami Funduszu), zrealizowany zysk (stratę) ze zbycia lokat oraz niezrealizowany zysk (stratę) z wyceny lokat.

Niezrealizowany zysk (strata) z wyceny składników lokat oraz zobowiązań z tytułu krótkiej sprzedaży papierów wartościowych, wpływa na wzrost (spadek) wyniku z operacji.

Zrealizowany zysk lub stratę ze zbycia lokat wylicza się przy zastosowaniu metody polegającej na przypisaniu sprzedawanym składnikom najwyższej ceny nabycia danego składnika lokat.

Zrealizowany zysk lub stratę z tytułu wygaśnięcia zobowiązania do dostarczenia papierów wartościowych w związku z zamknięciem umowy sprzedaży krótkiej ustala się jako różnicę pomiędzy ceną nabycia, po której Fundusz odkupuje papier wartościowy będący przedmiotem umowy sprzedaży krótkiej a ceną sprzedaży netto, po której to zobowiązanie zostało ujęte w księgach Funduszu, przy zastosowaniu metody polegającej na przypisaniu wyłączanym zobowiązaniom ceny zobowiązania, które zostało ujęte po najniższej cenie.

Podstawowe zasady wyceny Aktywów i zobowiązań Funduszu

1. Aktywa i zobowiązania finansowe wycenia się według wiarygodnie oszacowanej wartości godziwej, z zastrzeżeniem ust. 4 w części Szczególne metody wyceny składników lokat i zobowiązań finansowych, w zakresie dotyczącym aktywów i zobowiązań finansowych wycenianych w skorygowanej cenie nabycia.
2. Za wiarygodnie oszacowaną wartość godziwą składników lokat i zobowiązań finansowych uznaje się:
 - a. cenę z Aktywnego Rynku (poziom 1 hierarchii wartości godziwej);
 - b. w przypadku braku ceny, o której mowa w pkt 1), cenę otrzymaną przy zastosowaniu modelu wyceny, gdzie wszystkie znaczące dane wejściowe są obserwowalne w sposób bezpośredni lub pośredni (poziom 2 hierarchii wartości godziwej);
 - c. w przypadku braku ceny, o której mowa w pkt 1) i 2), wartość godziwą ustaloną za pomocą modelu wyceny opartego o dane nieobserwowalne (poziom 3 hierarchii wartości godziwej).
3. Wartość godziwą wyznacza się w oparciu o ostatnio dostępne ceny, o których mowa powyżej, z godziny 23.15 czasu polskiego w Dniu Wyceny.
4. Aktywnym rynkiem jest rynek, na którym transakcje dotyczące danego składnika aktywów lub zobowiązania odbywają się z dostateczną częstotliwością i mają dostateczny wolumen, aby dostarczać bieżących informacji na temat cen tego składnika aktywów lub zobowiązania, w tym rynki giełdowe, rynki pośredników, rynki brokerskie i rynki transakcji bezpośrednich, które cechują się taką częstotliwością i wolumenem.
5. Zastosowanie modelu wyceny oznacza zastosowanie techniki wyceny, pozwalającej wyznaczyć wartość godziwą składnika lokat lub zobowiązania finansowego:
 - a. poprzez przeliczenie przyszłych kwot, w szczególności przepływów pieniężnych lub dochodów i wydatków, na jedną zdyskontowaną kwotę z uwzględnieniem założeń dotyczących ryzyka, lub
 - b. za pomocą innych powszechnie uznanych metod na oszacowanie wartości godziwej składnika lokat lub zobowiązania finansowego, - gdzie dane wejściowe do modelu są obserwowalne na rynku w sposób bezpośredni lub pośredni a w przypadku gdy dane obserwowalne na rynku nie są dostępne, dopuszcza się zastosowanie danych nieobserwowalnych, przy czym we wszystkich przypadkach, techniki wyceny stosowane przez Fundusz do wyceny wartości godziwej opierają się na maksymalnym wykorzystaniu odpowiednich obserwowalnych danych wejściowych i minimalnym wykorzystaniu nieobserwowalnych danych wejściowych.
6. Dane obserwowalne na rynku w sposób bezpośredni lub pośredni to dane wejściowe do modelu na poziomie 2 hierarchii wartości godziwej, które obejmują:
 - a. ceny podobnych aktywów lub zobowiązań pochodzących z Aktywnego Rynku,
 - b. ceny identycznych lub podobnych aktywów lub zobowiązań pochodzących z rynku, który nie jest aktywny,
 - c. dane wejściowe do modelu inne niż ceny, o których mowa w lit. a i b, które są obserwowalne w odniesieniu do danego składnika aktywów lub zobowiązania, w szczególności:
 - i. stopy procentowe i krzywe dochodowości obserwowalne we wspólnie notowanych przedziałach,
 - ii. zakładaną zmienność,
 - iii. spread kredytowy,
 - iv. dane wejściowe potwierdzone przez rynek.
7. Dane nieobserwowalne to dane wejściowe do modelu na poziomie 3 hierarchii wartości godziwej, opracowywane przy wykorzystaniu wszystkich wiarygodnych informacji dostępnych w danych okolicznościach na temat założeń przyjmowanych przez uczestników rynku, które spełniają cel wyceny wartości godziwej.

Wycena składników lokat na podstawie ceny notowanej na Aktywnym Rynku

1. Przy szacowaniu wartości godziwej najwyższy priorytet nadaje się cenom notowanym na Aktywnym Rynku (dane wejściowe na poziomie 1 hierarchii wartości godziwej) a w przypadku składników lokat, które są przedmiotem wymiany na wielu Aktywnych Rynkach cenie notowanej na rynku głównym.
2. Podstawą wyboru rynku głównego jest wolumen obrotu na danym składniku lokat jako podstawowe kryterium wyboru rynku głównego, a w uzasadnionych przypadkach inne kryteria wyboru rynku głównego, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2007 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych), ustalone w uzgodnieniu z Depozytariuszem.
3. W szczególności dopuszcza się przyjęcie jako rynku głównego, rynku podstawowego wskazanego dla danego składnika lokat (tzw. „primary exchange”), rynku zorganizowanego w kraju emitenta danego składnika lokat lub wybranych rynków pośredników oraz transakcji bezpośrednich, o ile ilość składników lokat wprowadzonych do obrotu na tych rynkach zapewnia informację na temat bieżących cen danego składnika lokat.
4. Wybór rynku głównego, dokonuje się w oparciu o powyższe kryteria, na koniec każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego.
5. W przypadku, gdy wartość godziwa składnika lokat lub zobowiązania finansowego w Dniu Wyceny jest ustalana na podstawie ceny notowanej na Aktywnym Rynku, przy wycenie wartości godziwej stosowana jest ostatnia dostępna na Dzień Wyceny, cena ustalona na Aktywnym Rynku (a w przypadku, gdy składnik lokat jest przedmiotem wymiany na więcej niż jednym Aktywnym Rynku – na rynku głównym), z zastrzeżeniem, że gdy wycena aktywów Funduszu dokonywana jest po ustaleniu w Dniu Wyceny ceny referencyjnej (w tym kursu fixing) lub ceny zamknięcia a w przypadku braku ceny zamknięcia – innej ustalonej przez rynek wartości stanowiącej jego odpowiednik, za ostatnią dostępną cenę przyjmuje się ten kurs albo wartość z Dnia Wyceny.

Wycena składników lokat i zobowiązań finansowych za pomocą modelu

1. Jeżeli w Dniu Wyceny nie można ustalić wartości godziwej składników lokat na podstawie ceny notowanej na Aktywnym Rynku, do wyceny stosuje się cenę otrzymaną za pomocą modelu. Przy doborze modelu wyceny uwzględnia się dostępność odpowiednich danych wejściowych do modelu, przy czym najwyższy priorytet nadaje się wejściowym danym obserwowalnym w sposób pośredni bądź bezpośredni (poziom 2 hierarchii wartości godziwej), zaś najniższy – nieobserwowalnym danym wejściowym (poziom 3 hierarchii wartości godziwej).
2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, jeżeli dla danego składnika lokat, w Dniu Wyceny dostępne są odpowiednie ceny pochodzące z rynku, który nie jest aktywny lub ceny podobnych składników lokat pochodzące z Aktywnego Rynku przy wycenie wartości godziwej stosowany jest model wyceny wykorzystujący te ceny.
3. Przy wycenie wartości godziwej jednostek uczestnictwa, certyfikatów inwestycyjnych, a także tytułów uczestnictwa emitowanych przez instytucje wspólnego inwestowania za pomocą modelu dopuszcza się stosowanie wartości aktywów netto na jednostkę uczestnictwa, certyfikat inwestycyjny lub tytuł uczestnictwa ogłoszonej na Dzień Wyceny przez zarządzającego funduszem lub instytucją wspólnego inwestowania.
4. Przy wycenie wartości godziwej dłużnych papierów wartościowych za pomocą modelu dopuszcza się stosowanie danych wejściowych potwierdzonych przez rynek tj. ostatniej dostępnej na Dzień Wyceny ceny opublikowanej przez niezależną instytucję świadczącą tego rodzaju usługi, która w szczególności może nie opierać się wyłącznie na cenach notowanych.
5. Z zastrzeżeniem ust. 4 w części Szczególne metody wyceny składników lokat i zobowiązań, jeżeli nie można ustalić wartości godziwej dłużnych instrumentów finansowych za pomocą metod opisanych powyżej (ust. 2 i 4), przy wycenie wartości godziwej stosowany jest model zdyskontowanych przepływów pieniężnych z uwzględnieniem założeń dotyczących ryzyka, polegający na kalkulacji wartości oczekiwanej każdego przepływu oraz jej zdyskontowaniu na Dzień Wyceny przy użyciu stóp procentowych z krzywych rentowności odpowiednich dla danego typu instrumentu i waluty.
6. Jeżeli nie można ustalić wartości godziwej udziałowych papierów wartościowych lub udziałów w spółkach za pomocą modelu wykorzystującego dane wejściowe obserwowalne na rynku w sposób bezpośredni lub

pośredni, przy wycenie wartości godziwej stosuje się w szczególności metodę skorygowanych aktywów netto lub metodę dochodową.

7. Z zastrzeżeniem ust. 4 w części Szczególne metody wyceny składników lokat i zobowiązań finansowych, transakcje reverse repo / buy-sell back i depozyty bankowe wycenia się w wartości godziwej przy zastosowaniu modelu zdyskontowanych przepływów pieniężnych z uwzględnieniem założeń dotyczących ryzyka, polegającego na kalkulacji wartości oczekiwanej każdego przepływu oraz jej zdyskontowaniu na Dzień Wyceny przy użyciu stóp procentowych z krzywych rentowności odpowiednich dla danego typu instrumentu i waluty.
8. Transakcje dotyczące wymiany płatności walutowych lub odsetkowych oraz stóp procentowych wycenia się w wartości godziwej przy zastosowaniu modelu zdyskontowanych przepływów pieniężnych z uwzględnieniem założeń dotyczących ryzyka, polegającego na kalkulacji wartości oczekiwanej każdego przepływu oraz jej zdyskontowaniu na Dzień Wyceny przy użyciu stóp procentowych z krzywych rentowności odpowiednich dla danego typu instrumentu i waluty.
9. Niewystandaryzowane instrumenty pochodne, inne niż wymienione w ust. 8 wycenia za pomocą modeli, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem specyfiki danego instrumentu. W szczególności, opcje wycenia się w wartości godziwej przy zastosowaniu metody Monte Carlo, modelu Blacka Scholesa lub ich powszechnie uznanych metod estymacji.
10. Prawa poboru, które nie są przedmiotem wymiany rynkowej wycenia się za pomocą modeli, o których mowa w ust. 1, przy zastosowaniu wartości teoretycznej prawa poboru.
11. Jeżeli prawa do akcji są tożsame w prawach do akcji, dla których jest dostępna cena notowana na Aktywnym Rynku przy wycenie wartości godziwej stosuje się tę cenę, a w przypadku gdy nie jest możliwe zastosowanie tej zasady, prawa do akcji wycenia się w oparciu o ostatnią z cen, po jakiej nabywano je na rynku pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, powiększoną o wartość godziwą prawa poboru niezbędnego do ich objęcia w dniu wygaśnięcia tego prawa.
12. Obligacje zamienne wycenia się zgodnie z zasadami określonymi dla pozostałych dłużnych papierów wartościowych z uwzględnieniem wartości godziwej prawa do zamiany oszacowanej za pomocą modeli, o których mowa w ust. 1.
13. Dłużne papiery wartościowe z wbudowanym instrumentem pochodnym wycenia się w wartości godziwej oszacowanej za pomocą modeli, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem charakterystyki wbudowanego instrumentu pochodnego.
14. Metody wyceny składników lokat Funduszu i modele, o których mowa w ust. 1, podlegają uzgodnieniu z Depozytariuszem. Zmiany w zakresie metod i modeli wyceny podlegają publikacji w sprawozdaniach finansowych Funduszu.

Szczególne metody wyceny składników lokat i zobowiązań finansowych

1. Papiery wartościowe, których własność została przeniesiona przez Fundusz na drugą stronę w wyniku zawarcia umowy pożyczki papierów wartościowych, stanowią składnik lokat Funduszu i wycenia się je według zasad przyjętych dla tych papierów wartościowych. Przychody z tytułu udzielenia pożyczki papierów wartościowych Fundusz nalicza zgodnie z warunkami ustalonymi w umowie.
2. Papiery wartościowe, których Fundusz stał się właścicielem w wyniku zawarcia umowy pożyczki papierów wartościowych, nie stanowią składnika lokat Funduszu. Koszty z tytułu otrzymania pożyczki papierów wartościowych Fundusz rozlicza zgodnie z warunkami ustalonymi w umowie.
3. Zobowiązania Funduszu z tytułu krótkiej sprzedaży papierów wartościowych wycenia się według zasad przyjętych dla tych papierów wartościowych.
4. W przypadku transakcji reverse repo / buy-sell back i depozytów bankowych o terminie zapadalności nie dłuższym niż 92 dni dopuszcza się wycenę metodą skorygowanej ceny nabycia, oszacowanej przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej z uwzględnieniem odpisów z tytułu utraty wartości składnika aktywów.
5. W przypadku aktywów i zobowiązań finansowych:

- a. pierwotnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 92 dni, który to termin dotychczas nie podlegał wydłużeniu, oraz
- b. niepodlegających operacjom objęcia dłużnych papierów wartościowych kolejnej emisji połączonych z umorzeniem posiadanych przez Fundusz dłużnych papierów wartościowych wcześniejszej emisji

dopuszcza się wycenę skorygowanej ceny nabycia, oszacowanej przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej, z uwzględnieniem odpisów z tytułu utraty wartości składnika aktywów.

6. Transakcje repo/sell-buy back, zaciągnięte kredyty i pożyczki środków pieniężnych oraz dłużne instrumenty finansowe wyemitowane przez Fundusz wycenia się począwszy od dnia ujęcia w księgach przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej.
7. Aktywa oraz zobowiązania denominowane w walutach obcych wycenia się lub ustala w walucie, w której są notowane na Aktywnym Rynku, a w przypadku gdy nie są notowane na Aktywnym Rynku, w walucie, w której są denominowane.
8. Aktywa oraz zobowiązania denominowane w walucie obcej, wykazuje się w złotych po przeliczeniu według ostatniego dostępnego średniego kursu wyliczonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski. Wartość Aktywów notowanych lub denominowanych w walutach, dla których Narodowy Bank Polski nie wylicza kursu, określa się w relacji do dolara amerykańskiego.
9. W związku z opodatkowaniem dochodów Funduszu, o którym mowa w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych tworzy się rezerwę na podatek dochodowy i ustala aktywo z tytułu podatku odroczonego na przejściowe różnice między wartością bilansową składników aktywów i pasywów (zarówno ujętych jak i nieujętych w księgach), a ich wartością podatkową.

2. Opis wprowadzonych zmian stosowanych zasad rachunkowości, w tym:

Zmiany metod ujmowania operacji w księgach rachunkowych i metod wyceny oraz sposobu sporządzania sprawozdania

W okresie sprawozdawczym nie dokonano zmian metod wyceny oraz sposobu sporządzania sprawozdania Funduszu.